

“SÖZ” yaradıcılıq birliyi

təqdim edir:

Cəmil CƏMİLBƏYLİ

*BDU-nun filologiya fakültəsinin
ikinci kurs tələbəsi*

***

Gəldim, ana!
Özümü itirə-itirə gəldim;
Qollarımı dodaqlarının arasına yemək apara
bilməyən yaşlı adama verdim,
gözlərimi yolu əlində çəlik keçmək istəyən nur
üzlü qocaya hədiyyə etdim,
əllərim şikəst dilənçinin yanında qaldı,
ayaqlarımı əlil arabasında oturub meyvə-
tərəvəz satan xalanın yanında qoydum.
Bölündüm, ana,
gəldiyim yolların, keçdiyim küçələrin hər
küncündə bir parçam qaldı.
Çox sadəydi əslində atom zərrəciyi kimi
bölünmək, parçalanmaq.
Gəlib uzanacaqım qəm topası ilə bir dirəyini
sındırdığım çarpayımın üstə,
Qəm götürəcəkdi məni,
qəhər boğacaqdı yenə,
dərdlərin sayı çox, həlli yox.
Bax...

Özümü bütün bunlardan azad etdim, ana.
Yatağımın üstündə üzümün kədərini örtəcək
əl də yoxdu artıq,
baxıb dörd divarda bir vəfasız görəcək göz də.
Məni bayıra çıxarıb, kədər dolu
xatirələrə aparacaq ayaqlar da
daha ağırlıq eləməyəcək çarpayım.
Amma bir şeyin sahibini tapmadım, ana,
çıxarıb kora verəcək gözüm,
əlilə verəcək ayağım,
hər şeyim var idi, hər şeyim,
təkcə ürəyin sahibini tapmadım.
Yenə özümle götürüb gəlmişəm ürəyimi,
bu ürəyin içindəkilər,
Onların ağırlığı təkcə
dörd ayaqlı çarpayığı yox,
bu evə, bu dörd divara,
hətta
bir ömrə belə kifayətədi, ana,
Bir ömrə belə bəs!

CANIM

İncitmə, nə olar, başına dönüm,
Görürsən, candərdir yaşayır canım.
Tənha ola-ola, tək qala-qala,
Neçə min kədəri daşıyır canım.

Soyuğu qışdadır, alovu eşqdə,
Bağlayıb ürəyin yarası neştər.
Gəlmədin, xarabam dönə behiştə,
Soyuq otaqlarda üşüyür canım.

Köksümə qısılan qürbət quşudu,
Cəmilə taleyi şeytan daşdı.
Həsrətlə bir ömür yol yoldaşdı,
Sevinci biçərə boşayır canım.